

og herigennem oprulles Muligheden for en helt ny Skattepolitik.

Det er rigtigt, som det blev sagt, at dette Forslag er et lille Stykke udflydt Toldlov, og at det egentlig hellere burde være forhandlet under Toldloven. Derfor kunde der maaske — da det er første Gang siden den store Toldlovs Vedtagelse, at vi have et Stykke Toldlov til Behandling her i Tinget — være Anledning til at gøre nogle enkelte Bemærkninger om hele vor Toldpolitik, saa meget mere som den højtærede Finansminister selv har draget dette Emne frem under Behandlingen af de foregaaende Lovforslag. Jeg havde forleden Dag Anledning til at gøre en ganske kort Bemærkning til den højtærede Finansminister om, at jeg ikke troede, den højtærede Finansminister havde Ret til at beklage sig over, at vi fra vor Side gjorde gældende, at noget af Aarsagen til den finansielle Misère, vi sidde i, var den Toldlov, som den højtærede Finansminister gennemførte, thi det er min Overbevisning, at den Maade, hvorpaa denne Toldlov blev gennemført, i høj Grad har bidraget til vor finansielle Misère i Øjeblikket. Den højtærede Finansminister tog hovedsagelig Nedsættelserne paa Finanstolden og ikke paa Beskyttelsestolden. Hvis den højtærede Finansminister havde taget Nedsættelserne paa Beskyttelsestolden, vilde han have opnaaet, at der var kommet Penge i Statskassen, samtidig med at en hel Mængde Varer vare blevne billigere for Befolkningen. Det er noget, som er saa lige ud ad Landevejen, at det i Virkeligheden ikke behøver at forklares. Men den højtærede Finansminister foretrak at tage Nedsættelserne paa de store Finanspositioner: paa Petroleum, Kul, Kaffe, Ris o. s. v., og hvad førte det til? Tage vi f. Eks. en saadan Artikel som Ris, som saa klart og tydeligt viser, hvad det førte til, viser det sig, at den Nedsættelse, der kom paa Ris, ikke spillede nogen nævneværdig Rolle for Befolkningen i dens Helhed. Med det Par Gange om Aaret, Smaafolk spise Risengrød, spiller det ingen synderlig stor Rolle for dem, om Ris'en koster en lille Smule mere eller mindre, og desuden er det slet ikke sikkert, at Befolkningen har faaet den billigere. Men for hvem spillede det en Rolle? For Bryggerierne; den højtærede Finansminister forærede Bryggerierne Tusinder af Kroner herigennem. Ved Nedsættelsen af Kultolden forærede han dem det samme, ved Nedsættelsen af Petroleumstolden var ganske det samme Tilfældet. Det var Storfabrikanterne, der fik Fordelen; det er noget, der ligger klart for Dagen.

Hvis man følger den mindste Smule med i Kurserne, vil man se, hvorledes de store Fabrikanter have faaet Gavn af den højtærede Finansministers Toldlov, hvorledes Kurserne paa den ene store Virksomhed efter den anden ere stegne, hvorledes deres Udbytte er steget, og det er faktisk kommet dertil, at Masser af Virksomheder have fuldstændig Monopol paa visse Ting. Jeg nævnede forleden Dag en hel Række Virksomheder; jeg skal her blot nævne, hvorledes det f. Eks. gik med Sukkerfabrikkerne, hvorledes de i Stedet for at tabe tjente enorme Kapitaler ved den Toldlov, som blev vedtagen, saaledes at deres Udbytte er steget i mægtig Grad, og deres Aktier ere stegne og stige stadig væk. Der kunde nævnes en hel Række andre Eksempler, f. Eks. Papirfabrikkerne; deres Aktier ere stegne i tilsvarende Grad, og det viste sig netop, at det skete i Kraft af den Toldlov, vi fik vedtaget. De Nedsættelser i Beskyttelsen, der fandt Sted, vare saa faa og smaa, at de maaske generede Industrien lidt, men de gavnede ikke Befolkningen i nogen nævneværdig Grad. Derfor tror jeg, at den højtærede Finansminister meget hellere skulde have anlagt denne Toldlov paa en helt anden Maade, og hvis han virkelig her vil skaffe Staten yderligere Indtægter, saa tror jeg, det kunde gøres ved paa forskellige Punkter at lave Toldloven om, saaledes at der virkelig kom noget ud deraf, der samtidig kunde være til Gavn for Befolkningen og bringe Penge i Statskassen, og det lader sig meget vel gøre ved en Revision af Toldloven.

Dette lille Forslag er der, som sagt, ingen Grund til at opholde sig meget ved, thi det er af en saadan Art, at man maa sige, at det er højst mærkeligt, at man slaar ned paa dette Forhold netop paa den Maade, som man her gør. Det kan vist nok siges, at de, der ryge Fredericia-Tobak og Middelfart-Tobak, ere sikkert nogle af dem, der ere daarligst stillede af alle Mennesker her i Landet. Jeg kan ikke tænke mig, at der er ret mange Mennesker, som have Raad til at spendere noget paa denne Nydelse, der indlade sig paa at ryge Fredericia- eller Middelfart-Tobak. Det kan slet ikke hjælpe, at det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) vil sige, at denne Tobak ikke vil blive dyrere ved denne Skat; den vil sikkert blive meget, meget dyrere. Det er altsaa en Skat, man direkte lægger paa de allerdaarligst stillede Nydelse. Og hvem er det saa, der dyrker denne Tobak? Det er oplyst, at det for den allerstørste Del er Husmænd